

Međunarodni dan plesa – 29. travnja 2014.

Autor : Mourad Merzouki

MEĐUNARODNA PORUKA

Svaki je umjetnik ponosan na svoju umjetnost.

Svaki umjetnik će uvijek braniti umjetnost, susret s kojom je obilježio njegov život.

Zbog onoga što je našao i izgubio, i zbog čega osjeća snažnu želju dijeljenja s drugim, bilo da se radi o odjeku glasa, pronađenoj riječi, tumačenju teksta ljudstvu, glazbi bez koje bi nam se svemir prestao obraćati ili pokretu koji otvara vrata milosti.

Osjećam za ples ne samo ponos plesača i koreografa, nego i duboku zahvalnost. Ples je bio moj ulog za sreću. Postao je moja etika posredstvom plemenitosti njegove discipline. Plesom svakodnevno otkrivam svijet.

Bliskiji od svega mi drugog, osnažuje me svaki dan energijom i velikodušnošću samo njemu svojstvenima. A njegova poezija me ohrabruje.

Mogu li reći da ne bih postojao bez plesa ? Bez sposobnosti koju mi on pruža da se izrazim? Bez povjerenja koje u njemu pronalazim kako bih nadvladao strahove, izbjegao puteve osuđene na propast ?

Zahvaljujući plesu, uronjen, u ljepotu i složenost svijeta, postao sam građanin, pojedinac koji kroz susrete s drugima ponovno iznalazi društvene kodove, vjeran vrijednostima hip-hop kulture koja preoblikuje negativnu energiju u pozitivnu snagu.

Ples je svakodnevni izvor ponosa. Ali ja živim taj ponos duboko zabrinut, jer uočavam kod dijela mladih koji potječu iz siromašnih kvartova i koji odrastaju u frustraciji i napetosti, posvemašnji gubitak snalaženja i nemogućnost da se osmisli vlastiti život. Ja sam njihov srodnik, mi smo svi njihovi srodnici. I pokreće me, možda jače nego druge, želja, da pokažem vlastitim primjerom, da im pomognem da osjete strast za životom.

Jer nije li društvo bogatije s bogatstvom svakoga od nas ?

A kultura, više od bilo kojeg drugog iskaza, ujedinjuje. Zato imajte hrabrosti, riskirajte usprkos preprekama i mržnji s kojom ćete, zacijelo, biti suočeni; ljepota svijeta će uvijek biti na vašoj strani. Kao što je ples bio na mojoj. Sa svojom jedinstvenom snagom koja čini da nestanu sve socijalne i etničke razlike, kako bi ostao samo pokret tijela u njihovoj čistoj ljudskosti, bića koja su se vratila svom pravom izrazu, jedinstvenom i zajedničkom.

Završit ću citirajući riječi Renéa Chara, koje me svaki dan podsjećaju kako nikome ne smijemo dozvoliti da nas zarobi u unaprijed napisane uloge.

« Izazovi svoju priliku, zgrabi svoju sreću i riskiraj. Promatrajući te, oni će se naviknuti na to. »

Dakle, pokušavajte, griješite i uvijek iznova započinjite, ali iznad svega plešite, nikada nemojte prestati plesati !

S francuskoga prevela : Katja Šimunić